

въ Европа и прѣдизвикала общо движение въ полза на угнетенитѣ Българи.

Въ врѣме на русско-турската война Балабановъ билъ назначенъ вице-губернаторъ въ Търново. Избранъ като депутатъ въ Търновското Народно Събрание, той завзелъ въ палатата, отъ самото начало, първо мѣсто, като ораторъ. Когато се раздѣлили партиитѣ, той билъ признатъ за глава на умѣренно либералната партия.

Слѣдъ избиранieto на князь Александра, на Балабанова било поручено отъ княза да състави кабинетъ; но, прѣдсѣдателството било прѣдоставено на Бурмова, а Балабановъ станалъ министръ на вънкашнитѣ дѣла.

Назначенъ въ послѣдствие за прѣдставител на България въ Цариградъ, въ врѣме министерствованието на негова приятель, Цанкова, — Балабановъ билъ, слѣдъ нѣколко врѣме, повиканъ въ държавния съвѣтъ, който отсетнѣ билъ унищоженъ.

Отъ врѣме на прѣврата, който билъ направенъ отъ князь Александра въ 1881 година, Балабановъ се присъединилъ къмъ либералната партия, между която той завзема важно мѣсто. Той е единъ отъ най образованитѣ хора на своята страна.

Славейковъ тѣй сжщо е много популяренъ въ България. Ето нѣколко подробности за него, които азъ намѣрихъ въ вѣстниците:

Славейковъ се родилъ въ Търново около 1825 г.; слѣдователно той има повече отъ 60 години. Той е низкъ, плешкастъ съ умно и весело изражение на лицето. Той не говори добръ по френски, но много добръ знае български, гръцки и турски. Подобно почти на всички негови съотечественици, които се намиратъ на чело на работитѣ въ тѣхната страна, — той е билъ учител, пѣ напрѣдъ въ Търново, а послѣ въ Пловдивъ.

Въ врѣме на борбата, която българската църква водила противъ гръцката цариградска патриаршия, Славейковъ е билъ единъ отъ най краснорѣчивитѣ защитници за възстановяването на българската църква, — защитници за създаване онова ос-